

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 133.

Tredie Sæssion.

72de Møde.

Onsdagen den 4de Februar.

(Forts.)

Tang (fortsat): Hvad det angaaer med Hensyn til Udelukkelse af dem, som ikke ere Medlemmer, da maa jeg anføre et Exempel fra de Steder, hvor jeg er kjendt. Der er saaledes i mit Amt et landoekonomisk Selskab, som i en Række af Aar har virket, men det har rigtignok ikke virket paa den Maade, at det alene har virket til sine Medlemmers Fordeel, men det har derimod ladet Dyrskuet være en Ting udenfor sig, saaledes at det kun har contribueret en Sum dertil, saa stor som det formaaede, og, da dets Kræfter ikke ere store, var Summen kun lille. Derimod har der udenfor det landoekonomiske Selskab dannet sig Dyrskue-Selskaber, og til disses Præmier have kun de kunnet konkurrere, som betalte et bestemt Bidrag. Forøvrigt var der jo ogsaa dem, som betalte et meget høiere Bidrag, end der egentlig var bestemt, og jeg maa sige, at man virkelig vilde komme i Forlegenhed hos os, hvis en saadan Forpligtelse skulde aldeles ophøre, og jeg troer neppe, at man vil kunne sammenbringe den Sum, som var nødvendig, for at man kunde faae Tilskud fra Statskassen, og at derfor denne Bestemmelse her vilde tabe sin Virkning derved.

Ordføreren: Med Hensyn til de Bemærkninger, som af de ærede Landstthingsmænd, den 2den (Køster) og 5te (Krarup) for 9de Kreds ere udtalte, skal jeg i Get og Alt henholde mig til, hvad den 3die Landstthingsmand for samme Kreds (M. P. Bruun) har anført, idet jeg blot skal tillade mig yderligere at tilføie, at jeg virkelig ikke troer, at man her ved tvingende Love skal mere end høist nødvendigt blande sig ind i, hvad de landoekonomiske Foreninger i de forskellige Amter beslutte. Jeg

anseer det for et Gode ved nærværende Udkaast, at det saa lidet som muligt har blandet sig ind i, hvad disse folkelige Instituter selv ville vedtage i deres egen og i Sagens Interesse. Dernæst skal jeg tillade mig at udtale min Glæde over at høre, at den ærede Indenrigsminister i Get og Alt ikke har havt Noget at indvænde imod de 2 Ændringsforslag, som Udvalget har tilladt sig at gjøre. — Med Hensyn til den Bemærkning, som den meget ærede 1ste Landstthingsmand for 5te Kreds (Stampe) har gjort, navnlig om, at de Ord „saavidt muligt“ i § 8 burde forandres, idet han har meent, at, naar Landstutmesteren skulde have Stemme, saa skulde det være hans absolute Pligt at møde overalt, skal jeg kun yttre, at det jo ogsaa aabenbart er Lovudkastets Mening, at han skal møde, men man kan dog virkelig tænke sig, at der paa en saa lang Rejse, som denne Landstutmester kommer til at gjøre, fra den sydligste Ende af Danmark til den nordligste, let kan støde et eller andet Uheld til, som gjør, at han umuligt selv kan overvære et saadant Dyrskue, og at tilbagefalde et engang berammet Dyrskue, fordi Landstutmesteren har havt et eller andet Uheld, som et Sygdomstilfælde o. s. v., og af den Grund ikke kan være tilstede, det troer jeg vilde skade Sagen i høi Grad. Naar den høitærede Landstthingsmand har meent, at, naar Landstutmesteren ikke selv kunde møde, saa maatte han absolut sende en Anden i sit Sted, da troer jeg ikke det vilde være den allerhøiligste Maade at tænke sig Sagen ordnet paa. Jeg vilde idetmindste meget hellere have, at den landoekonomiske Forening selv skulde udnævne et 3die Medlem for Dyrskuet, som da kunde fungere som den 3die Besigtigelsescommisfair.

Stampe: Jeg vilde tillade mig at henvende det Spørgsmaal til den høitærede Ordfører, hvem der da skal uddele Præmierne, som